

DEN NORSKE KIRKE

Kirkerådet, Mellomkirkelig råd, Samisk kirkeråd

Stiftelsen Kirkeforskning leverte i desember 2012 to rapporter som del av deres treårige forskningsprosjekt med evaluering av Trosopplæringsreformen (2011-2013):

KIFO Rapport 2012:2: Stillinger, kompetanse, samarbeid. Om samarbeid og tverrfaglighet mellom stillingstyper og fagområder i trosopplæringsreformen. Ulla Schmidt.

KIFO Rapport 2012:3: Lokale Trusopplæringsplanar. Innhold og prosess. Kåre Fuglseth, Elisabeth Haakedal, Ulla Schmidt.

Rapportene gir innspill til Kirkerådets og bispedømmerådernes ledelse av reformen og brukes som grunnlag for videreutvikling og læring for ulike aktører og nivåer i reformarbeidet. Rapportene peker på utfordringer som må ivaretas gjennom det videre arbeidet med ledelse av reformen. Dette følges opp av Kirkerådet og bispedømmerådene, legges fram på vårens mentorsamling og brukes som grunnlag i Kirkerådet sin årlige rapport til FAD om resultater og utfordringer for videreutvikling av Trosopplæringsreformen.

KIFO presenterer rapportene på følgende måte på prosjektets hjemmeside:

(<http://www.kifo.no/index.cfm?id=388352>)

Den norske kirkes menigheter er nå godt i gang med å utvikle lokale planer for trosopplæring for alle døpte 0 - 18 år. Andre "pulje" av menigheter er i skrivende stund tett på å få godkjent sine planer. Men hva preger egentlig disse planene for lokal trosopplæring, og hvordan har menighetene arbeidet med dem? Dette er hovedtemaet for de to rapportene som nå foreligger fra det treårige forskningsprosjektet med evaluering av Trosopplæringsreformen.

Det er stor lokal variasjon mellom menighetenes planer, noe som for så vidt er i tråd med prinsippet om lokal forankring og lokalt særpreg for trosopplæringen. Samtidig kan det se ut til at det er betydelig lokal variasjon også på punkter der den nasjonale planen faktisk legger ganske tydelige føringer.

På tross av den nasjonale planens vekt på at barn og unge lærer i fellesskap med ansatte, frivillige og resten av menigheten, står en tradisjonell formidlingspedagogikk fremdeles ganske sterkt i mange av planene. Den pedagogiske tenkningen som i alle fall implisitt skal prege trosopplæringen, nemlig at barn og unge lærer gjennom sammen med hele menigheten å møte og reflektere over sentrale elementer i den kristne troen, er ennå på langt nær innarbeidet i den lokale trosopplæringen.

Ifølge den nasjonale rammeplanen skal trosopplæringens innhold organiseres ut fra de tre aspektene livstolkning og livsmestring, kristen tro og tradisjon, og kristen tro i praksis. De to siste aspektene er godt ivaretatt i menighetenes planer. Men det første aspektet, livstolkning og livsmestring, er lite utfoldet. Kirke- og religionskritikk, seksualitet og kirkehistoriske temaer, som alle er nevnt i den nasjonale planens oppstilling av trosopplæringens innhold, er stort sett fraværende i det representative utvalget av lokale planer vi har studert.

Et ideal i den nasjonale planen har vært at arbeidet med trosopplæringen og de lokale planene skulle involvere ulike aktører: både ulike ansatte, ulike fagområder, valgte råd, foreldre og frivillige. Dette er nok foreløpig mer ideal enn virkelighet. Hovedinntrykket er at én eller noen

svært få ansatte sitter med mesteparten av arbeidet og ansvaret for planutviklingen. Menighetsrådene er lite involvert, og det samme gjelder foreldre og frivillige. Dette kan ha sammenheng med at det med unntak av selve oppstartsfasen er relativt få arenaer eller møtepunkter for et bredt samarbeid lokalt om trosopplæring. Samarbeid blir først og fremst samarbeid om praktisk arbeidsdeling, og i mindre grad et tverrfaglig samarbeid om utforming av trosopplæringen.